

Ikt.sz.: MVB/12-4/2012.

MVB-5/2012. sz. ülés
(MVB-5/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés A Malév Zrt. és a Budapest Airport Zrt. szocialisták és szabad demokraták általi privatizációjának körülményeit, továbbá a Malév Zrt. visszaállamosításának folyamatát, valamint jelenlegi fizetéseképtelenségét és felszámolását előidéző, 2002-2010 között meghozott intézkedéseket, illetve az ebben az időszakban felmerülő döntéshozói felelősség kérdéskörét vizsgáló bizottságának
2012. június 12-én, kedden, 13 óra 3 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

*A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Szabó András, a Resonator Kft. többségi tulajdonosa bizottsághoz írott levelének ismertetése</i>	5
<i>Somkuti István, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettesének, illetve Költő Magdolna, az AirBridge Zrt. volt tulajdonosának ismételt meghallgatása a korábbi nyilatkozatokban található ellentmondások tisztázása érdekében</i>	6
<i>Szavazás a következő ülésen meghallgatandó személyekről</i>	26
<i>További hozzászólások</i>	26

Napirendi javaslat

1. **Somkuti István**, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettesének, illetve **Költő Magdolna**, az AirBridge Zrt. volt tulajdonosának ismételt meghallgatása a korábbi nyilatkozatokban található ellentmondások tisztázása érdekében
2. **Szabó András**, a Resonator Kft. többségi tulajdonosának meghallgatása
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Varga István** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Bácskai János (Fidesz)
Riz Levente (Fidesz)
Dr. Aradszki András (KDNP)
Dr. Józsa István (MSZP)
Bertha Szilvia (Jobbik)
Volner János (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Veres János (MSZP) dr. Józsa Istvánnak (MSZP)
Dr. Bácskai János (Fidesz) megérkezéséig dr. Aradszki Andrásnak (KDNP)
Dr. Gruber Attila (Fidesz) Riz Leventének (Fidesz)
Dr. Aradszki András (KDNP) távozása után dr. Bácskai Jánosnak (Fidesz)
Volner János (Jobbik) megérkezéséig Bertha Szilviának (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Költő Magdolna, az AirBridge Zrt. volt tulajdonosa
Somkuti István, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 3 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. VARGA ISTVÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, tekintettel arra, hogy Riz Levente dr. Gruber Attilát, Bertha Szilvia képviselő asszony Volner Jánost helyettesíti, Aradszki András pedig Bácskai Jánost. Megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk.

A napirendet mindenki megkapta; egy kicsit későn ment ki, nehéz alkalmazkodni a mostani forradalmi helyzethez. Erre is tekintettel kérem a bizottság tagjait, hogy aki a napirendet elfogadja, kézfelemeléssel jelezze. (Szavazás.) 7 igen. Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság a mai napirendet egyhangúlag elfogadta.

Közben megérkezett Volner képviselő úr, így aztán az egyik helyettesítés okafogyottá vált.

Szabó András, a Resonator Kft. többségi tulajdonosa bizottsághoz írott levelének ismertetése

Mielőtt elkezdenénk, szeretném tájékoztatni a bizottságot arról, hogy a megjelenteken túlmenően tisztelettel kértük Szabó András urat, hogy jöjjön el a bizottsági meghallgatásra. A meghívottunk egy levelet küldött a bizottsághoz, amelyet szeretnék ismertetni:

„Tisztelt Dr. Varga István Elnök Úr! A Resonator Kft. titkárságán 2012. június 8-án kézbesítő által átadott, Szabó András ügyvezető úrnak címzett, MVB/12-3/2012. iktatószámú levelükkel kapcsolatban a következőkről tájékozatom:

Szabó András úr 2012. június 8-án kora reggel repülővel külföldre utazott, ahonnan előreláthatólag csak a jövő héten fog visszaérkezni. Ezért a kért, 2012. június 12-i időpontban nincs módja megjelenni tisztelt Bizottságuk előtt.

A témával kapcsolatban a következő rövid nyilatkozattételre hatalmazott fel ezen elektronikus üzenet kapcsán:

„A Resonator Kft. 2005. július 5-én kötött Szindikátusi Megállapodás-t az AirBridge Rt.-vel és annak tulajdonosaival a Malév privatizációs pályázaton való részvételhez kapcsolódóan. Ismereteim szerint e Megállapodás az Önök rendelkezésére áll.

A Megállapodás Előzmények nevet viselő része utolsó bekezdésében írtak szerint „Abban az esetben, ha az ÁPV Rt. az AirBridge Rt.-t nyilvánítja az általa közzétett Malév Rt. részvényeinek megvásárlására vonatkozó pályázat nyertesének és vele köt részvény adásvételi szerződést, felek a köztük lévő együttműködést a következőképpen alakítják:”

Miután az ÁPV Rt. az akkori privatizációs pályázaton nem hirdetett nyertest, a Megállapodásba foglaltak nem mentek teljesedésbe és az együttműködést az AirBridge Rt. és a Resonator Kft. nem folytatta. A Resonator Kft.-nek a Malév 2007-es privatizációjában és későbbi működtetésében, üzletvitelében semmilyen szerepe nem volt.”

Ugye, az e-mailen aláíró nincs – ehhez még hozzá kell szokni –, felül „Tisztelt Elnök Úr!” van, alul semmi. Fent a feladónál „Resonator Kft. – Ilyes Katalin” szerepel; a címzett pedig a bizottságunk, illetve én. Ennyi.

Ezzel kapcsolatban szeretném tájékoztatni a bizottság tagjait, hogy az országgyűlési törvény 25. § (3) bekezdése szerint, ha az együttműködésre kötelezett az adatszolgáltatási, megjelenési, illetve nyilatkozattételi kötelezettségének nem tesz eleget, akkor a kötelezettségének megszegéséről az ülésvezető elnök a vizsgálóbizottság elnökének tájékoztatása alapján az Országgyűlés soron következő ülésén való bejelentéssel tájékoztatja a nyilvánosságot.

Ezt lefordítva, mivel rendkívül humánus embernek tartom magam, és a levél sem egyértelmű, én azt javaslom a bizottságnak, azt tegyék meg, hogy – bizonyára ez a korai repülőút meg ezek a halaszthatatlan elfoglaltságok és vis maiorok olyan súlyúak voltak, ami egy ilyen parlamenti vizsgálóbizottságban való megjelentéssel szemben kimenthetőnek tekinthető – mivel Szabó András urat azért szeretnénk meghallgatni, én nem akarok itt az Országgyűlés elnökének levelet írni, meg a Házszabályhoz fordulni, s a többi, s a többi, hanem akkor megkísérelnénk még egyszer, hogy egy számára is alkalmas időpontban, mondjuk, a következő ülésre jöjjön el, akkor esetleg nem megy külföldre vagy valami, és akkor el fog jönni. A végén az „egyebekben” úgyis megállapodunk majd arról, hogy ki lesz a következő meghallgatandó; akkor teszünk még egy kísérletet, megkérjük Szabó András urat még egyszer, hogy jöjjön el a bizottsági ülésre. Addig én nem kívánok ilyen házelnöknek írt levéllel, egyebekkel élni. Arról nem beszélve, hogy egyébként az a dolgunk, hogy végezzük a munkát, nem pedig az, hogy most azt nézzük, kinek van fontosabb dolga vagy nincs fontosabb dolga.

Azt hiszem, ezt nem is kellene föltennem szavazásra, mert ebben, úgy hiszem, nincs vita. Tehát Szabó András urat megkérjük még egyszer, hogy jöjjön el, egyeztetünk egy időpontot; esetlegesen vele is lehet majd egyeztetni – bár gondolom, azért abban a helyzetben nincs a bizottság, hogy nekünk kellene alkalmazkodni egy külföldi úthoz. De bízunk benne, hogy a következő alkalom Szabó András úrnak is, nekünk is jó lesz, és akkor Szabó András úr el fog jönni.

Somkuti István, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettesének, illetve Költő Magdolna, az AirBridge Zrt. volt tulajdonosának ismételt meghallgatása a korábbi nyilatkozatokban található ellentmondások tisztázása érdekében

Tisztelettel köszöntöm az ismét megjelenteket. Elkezdjük az ezek szerint egyetlen napirendi pontunkat: Somkuti István úr mint az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettesének, és Költő Magdolna, az AirBridge Zrt. volt tulajdonosának ismételt meghallgatását. Azok a dolgok, amelyek itt elhangzottak a múltkori meghallgatás során, ezzel kapcsolatosan lennének, azt hiszem, mindenkinek kérdései a jegyzőkönyv elkészülte után, és ezeket a kérdéseket tennénk most fel, illetve beszélnénk meg, hogy ki hogyan látja, mert néminemű ellentmondás volt az önök meghallgatása során.

Mindenekelőtt azt szeretném kérni Somkuti úrtól, arra tetszik-e emlékezni, Somkuti úr, hogy ki delegálta Költő Magdolnát ebbe a bizonyos felügyelőbizottságba 2002-ben, hogyan került erre sor.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Már a korábbi meghallgatáskor is elmondtam, hogy nem tudom, ki delegálta Költő Magdolnát. Szeretném annyival kiegészíteni ezt az információt, ha kevés, hogy amikor erre a delegálásra sor került 2002 nyarán, én nem voltam az ÁPV Rt. dolgozója. Nemhogy vezérigazgató-helyettes nem voltam, nem álltam az ÁPV Rt. alkalmazásában. 2002 decemberétől dolgoztam ott.

ELNÖK: Akkor, hogy talán egyszerűbb legyen – és kérem a bizottság tagjait, nyugodtan kapcsolódjanak be és kérdezzenek –, azt szeretném megkérdezni, hogy Költő Magdolnát honnan tetszett ismerni, milyen körülmények között tetszett megismerni. És már most a hivatalos tituluson túlmenően honnan van kapcsolatuk, mikor beszélt vele először?

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Ahogy a múltkori alkalommal is elmondtam, 2003 januárja óta foglalkozom a Malév ügyeivel, kezdetben ügyvezető igazgatóként, 2006 márciusától pedig vezérigazgató-helyettesként. 2003

januárjában Költő Magdolna a Malév felügyelőbizottságának az elnöke volt... (*Jelzésre:*), tagja, bocsánat. Emlékeim szerint egy decemberi közgyűlésen találkoztam vele, ahol az ÁPV Rt. úgynevezett mandátumvivője én voltam, tehát én szavaztam a közgyűlésen. Előtte én nem ismertem őt.

ELNÖK: És esetlegesen arról, amikor már ott tetszett dolgozni, akkor volt-e valami információja, hogy Költő Magdolna mégis hogyan került oda be? Mit tetszik erről tudni? Valamilyen információja csak volt; én nem tudom, hogyan történnek ott a delegálások, de hát feltételezem, hogy nem az utcáról jönnek be az emberek, hanem mindenkit valaki ismer.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Elnök úr, az ÁPV Rt.-ben egy külön szervezeti egység foglalkozott a humánpolitikai ügyekkel. Én a tranzakciós területet vagy a privatizációs területet vezettem...

ELNÖK: Bocsánatot kérek, nem tudja a kisasszony rögzíteni; legyen kedves egy picit hangosabban mondani vagy közelebb húzni a mikrofont.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Kiabálni azért nem fogok.

Az ÁPV Rt.-ben volt mindig egy külön szervezeti egység, ez a humánpolitikai igazgatóság, volt ennek egy vezetője, egy humánpolitikai vagy humán erőforrás vezérigazgató-helyettes, és ez a szervezeti egység foglalkozott a delegálásokkal. Tehát a tranzakciós területen vagy a privatizációs területen, ahol én dolgoztam különböző szintű vezetőként, megkaptuk ezeket a javaslatokat. Olyan dolog is előfordult, hogy elkészült egy előterjesztés, például egy közgyűlési mandátumkérő előterjesztés, amelynek a szakmai részét előkészítette, mondjuk, az általam vezetett szervezeti egység, ami esetleg tökeemelésre, éves beszámoló elfogadására, ilyesmikre vonatkozott, és e mellé odatette a humánerőforrás-részleg a személyi javaslatát, ha volt. (*Dr. Józsa István megérkezik az ülésre.*)

Ha ez annyira fontos, hogy 2002-ben ki delegálta Költő Magdolnát, nincs más tiszteletteljes javaslatom, mint hogy keressék meg a jogutód szervezetnek azt a humánerőforrás-részlegét, ami ma is létezik. Ott kell nyoma legyen ennek a dolognak. És én 2003-ban nem kezdtem el nyomozni, nemcsak hogy Költő Magdolnát ki delegálta, senki után nem. Egyébként nyilvánvaló, hogy ha kínai fal nem is volt a két szervezeti egység között, de igyekeztünk nem beleszólni egymás munkájába fölöslegesen.

ELNÖK: Bertha Szilvia képviselő asszony!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Mivel én jeleztem, hogy kérem a szembesítést, az a kérdésem, hogy Somkuti úr azt jelezte a kettővel ezelőtti bizottsági ülésen, hogy nem ismeri Költő Magdolnát, ugyanakkor az előző bizottsági ülésen Költő Magdolna pedig azt nyilatkozta, hogy pont Somkuti úrnak jelezte azt, hogy lemond az ÁPV Rt. igazgatósági megbízásáról a Malévben. Úgyhogy ezt szeretném, ha ezt kibogoznánk, hogy akkor ismerik egymást vagy nem ismerik, mert úgy tűnik, hogy rendszeres kommunikáció volt.

Várom a választ.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Felolvasnék a 2012. május 16-ai ülés jegyzőkönyvéből, 33. oldal, Somkuti: „Igen, én többször találkoztam vele, a Malévnál és Malév-közgyűléseken is. (...) De továbbra sem tudom, hogy 2002-ben kinek a javaslatára került a Malévhoz.” Ez a

jegyzőkönyvből megállapíthatóan Költő Magdolnára vonatkozik. Hogy most ismertem vagy nem ismertem, világosan benne van: többször találkoztam vele. Nem ez a kérdés. Hanem a kérdés az, hogy egy héttel később, vagy valamivel több mint egy héttel később, 2012. május 23-án, akkor, amikor a bizottság meghallgatta Költő Magdolnát, akkor – 12. oldal – az elnök miért mond ilyet: „Illetve Somkuti urat a múltkor meghallgattuk, ő nem is emlékszik önre.” Gruber képviselő úr – sajnálatos, hogy nincs jelen –, 17. oldal: „Az elmúlt meghallgatáson öt volt ÁPV Rt.-s,” – egyébként négy – „ha nem is stropersonnak, hanem inkább már persona non gratának nyilvánította önt,” mármint Költő Magdolnát, „hiszen egyikőjük sem akart emlékezni, hogy önnel valaha is valamilyen okból találkozott.” Mennyit olvassak még föl? Nagyon köszönöm, hogy megküldték nekem a jegyzőkönyveket.

Én a meghallgatásomkor is azt mondtam, hogy ismerem, és többször találkoztam vele. Mi itt az ellentmondás? Ez nem ellentmondás, ami itt az általam felolvasottakból kiderül – vagy nem ugyanazt értjük bizonyos magyar szavakon.

ELNÖK: Hát, többféleképpen lehet a dolgokat érteni, ez kétségtelen tény. Egyébként a jegyzőkönyvet azért küldtük ki, mert ez természetes, nyilvános az ülés, és mindenkinek megküldjük.

Aradszki képviselő úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Azt szeretném tisztázni, elhangzott az előbb az ön részéről, hogy volt egy szervezet az ÁPV Rt.-n belül, amelyik a személyügyi kérdésekkel foglalkozott. Ezt a gyakorlatból egy kicsit furcsállom, mert az a hagyományos humánszervezet általában munkaszerződésekkel, egyebekkel, foglalkoztatottakkal dolgozik; az ilyen delegálásokkal más szervezet szokott foglalkozni – de hát ahány ház, annyi szokás.

Ön azt mondja, hogy azokat az embereket, a különböző testületekbe, felügyelőbizottság, igazgatóság tagjaként delegált személyeket készen kapta. Ezt ön jónak tartotta? Tehát amit a humánszervezet odatett, mondjuk, legyen X. Y. a Malév Zrt. felügyelőbizottságának, illetőleg igazgatóságának tagja, abba önnek nem volt semmi beleszólása ezek szerint. Aki egyébként a Malév-ügyekkel foglalkozott. Ez az egyik kérdésem.

A másik kérdésem: hogyha ez így van, hogy önnek semmi beleszólása nem volt ebbe, akkor mi volt az oka annak – ezt Költő Magdolnától is kérdezem, de öntől is –, hogy teljes természetességgel fordult Költő Magdolna önhöz, hogy az összeférhetlenség kérdésében döntsön? És ön ajánlotta Költő Magdolnának, hogy mondjon le az igazgatósági tagságáról. Akkor most önök teljesen függetlenül, csak úgymond a Malév-közgyűléseken találkoztak, vagy egyébként volt ezen kívül egyfajta munkakapcsolat? Az előbbit is el tudom fogadni, mert az igazgatóság tagja, a delegálástól függetlenül, független személyiség, tehát őt még a delegáló sem befolyásolhatja a döntésének a meghozatalában. De én azt látom, hogy itt van egy kis ellentmondás. Nevezetesen: mégis önhöz fordult, amikor az összeférhetlenség felmerült, egy; kettő: amikor az igazgatóság tagja lett, akkor ön már ott dolgozott az ÁPV Rt.-nél, ha jól tudom, márpedig valószínűleg jól tudom, és ön azt mondja, hogy meg sem kérdezték önt mint igazgatót vagy ügyvezetőt, hogy kérem szépen, az ön által felügyelt cégben, a Malév Rt.-ben ki legyen az igazgatóság tagja, akit az ÁPV Rt. jogosult delegálni.

Köszönöm. Ezt tisztázza, legyen szíves!

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Köszönöm szépen. Én általában nem szeretnék beszélni az ÁPV Rt. gyakorlatáról, meg véleményem sem szeretnék arról nyilvánítani, hogy ott hogyan ment ez a humánpolitika. Ez kétségtelen tény, hogy egy humánpolitikai igazgatóság volt, amely az ÁPV Rt. belső humánügyeivel is foglalkozott,

illetve az ÁPV Rt.-hez tartozó, úgynevezett hozzárendelt vagyona tartozó cégeknek a humánügyeivel foglalkozott.

Itt egy konkrét kérdés van, képviselő úr, Költő Magdolna asszony ügye. És ezzel kapcsolatban el tudom önnek mondani, még egyszer, hogy én nem voltam az ÁPV Rt. dolgozója, amikor Költő Magdolna bekerült a Malévba, és ügyvezető igazgatóként engem nem kérdeztek meg akkor, amikor a Malév igazgatóságában változás történt, és Költő Magdolna tagja lett a Malév igazgatóságának. Én ekkor az ÁPV Rt. ügyvezető igazgatója voltam. (*Dr. Aradszki András: De a Malévért felelt.*) Fölöttem egy vezérigazgató-helyettes és egy vezérigazgató, egy ügyvezetői testület, amelyik dönt, és utána még az igazgatóság; én voltam az ötödik szint visszaszámolva. Én érezhettem úgy, hogy nem szép dolog, hogy engem kihagynak ebből a döntésből, mégis ez történt. Hogy általában hogyan volt, és egyébként figyelembe vették-e az én javaslataimat, annak semmi köze ehhez a konkrét üggyhöz. Nyilván volt ilyen is és olyan is. Ebben a tekintetben változatlan volt a gyakorlat. És nyilván nem kívánom azt állítani, hogy miután vezérigazgató-helyettes lettem, nem lett nagyobb befolyásom ilyen ügyekben, mint amikor még az ötödik szinten ügyvezető igazgató voltam. Az brigádvezetői szint, képviselő úr. Nagyon jól hangzik: ügyvezető igazgató – brigádvezető.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Ezek után nem furcsállotta, hogy amikor az összeférhetetlenség felmerült Költő Magdolna oldalán, akkor a brigádvezetőhöz fordult, nem az őt delegáló szervezet képviselőjéhez, hogy tessék nekem megmondani, mit csináljak?

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Két dolgot szeretnék erre mondani. Abban a nehéz időszakban – talán egy kivételtől eltekintve – éveken keresztül én voltam az ÁPV Rt. mandátumvivője a közgyűléseken. Meg lehet nézni, hogy milyen közgyűlések voltak, ott mi hangzott el. Tehát nem volt egy egyszerű eset. Én úgy fogalmaztam, hogy egyik munkatársamra sem haragszom annyira, hogy oda beküldjem őket a húsdarálóba. Én minden közgyűlésen ott voltam. Én kaptam a kérdéseket, nekem kellett ott helytállnom. A felügyelőbizottság tagja, az igazgatóság tagja ott volt, mi onnan ismertük egymást, ott beszéltünk ilyen dolgokról. Tehát ha valamiért Költő Magdolna megtisztelt a bizalmával, hogy hozzám fordult, akkor az azért lehetett, mert onnan ismert engem. Egyébként most találkoztunk hosszú idő után itt a bizottsági ülést megelőzően.

Én nem vagyok száz százalékgig meggyőződve arról, hogy ezt a fajta megbeszélést velem folytatta le, de nem fogom ezt letagadni, mert egyetértettem azzal, hogy nem lehet ezt a kettős szerepkört csinálni. És volt a dolognak annyi előzménye – emlékeim szerint ezt is rögzíti a jegyzőkönyv Költő Magdolna asszony nyilatkozatában –, hogy korábban nem az Abramovics-féle csapattal is voltak privatizációs elképzelések, amelyben ő részt vett. Ez volt az a bizonyos menedzsmentszerveződés arra, hogy ajánlatot tesznek. Azt kell mondanom, hogy nagyon negatív volt a visszhangja az ÁPV Rt.-nél. Tehát nem kellett ennél magasabbra menni, hogy úgy mondjam, hogy ezt a fajta problémát megkeresse, de én nem úgy ismertem meg Költő Magdolnát, hogy az én javaslatom alapján hozta meg a döntését; nyilván figyelembe vette azt az információt, amit én mondtam.

Kicsit furcsának tartom, hogy ez ilyen jelentős körülmény ebben a dologban, akár Költő Magdolna delegálása 2002-ben egy 2006-2007-es privatizációból visszaszámolva. Nálam az idő valahogy nem így telik, de ez más kérdés.

Azt pedig, még egyszer hangsúlyozom, én kifejezetten összeférhetetlennek tartottam, tehát hogy ő mint az igazgatóság tagja megjelenjen mint privatizációs szereplő. Függetlenül attól, hogy egy kivásárló cégben jelenik meg névként vagy egy menedzsment tagjaként jelenik meg.

Mi a probléma ezzel? Kérem, hogy ha több információt szeretnének tőlem erről hallani, akkor meg kellene értenem, hogy mi ennek a jelentősége az önök munkája szempontjából.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Én még föltennék egy kérdést. Megjegyzem, teljesen normális, hogy az összeférhetlenség fennállt. Amit nem tartok normálisnak, hogy ez az ön elmondása szerint valahogy nem volt leszabályozva az ÁPV Rt.-nél. Vannak cégek, ahol vannak összeférhetlenségi szabályzatok, amelyet alá kell írnia minden olyan személynek, akire ez kiterjed, így például a delegált igazgatósági tagoknak.

A kérdésem az, hogy volt-e ilyen szabályzat az ÁPV Rt.-nél. Ön ezt remélhetőleg tudja, még ha brigádvezető is volt vagy később vezérigazgató-helyettes. És a mozgását nem értem: ha volt ilyen szabályzat, Költő Magdolna miért nem aszerint járt el, vagy ha nem volt, akkor miért önhöz fordult? De a kérdésem az ön felé, hogy volt-e ilyen szabályzat, és annak hatályosulását mint vezérigazgató-helyettes volt-e módjában követni vagy nem.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Emlékeim szerint delegált igazgatósági tagokkal kapcsolatban nem volt ilyen szabályzat. Maga a privatizációs törvény tiltotta az ÁPV Rt. alkalmazottainak ilyen ügyekben való részvételét, sőt a munkaviszonyuk megszűntét követően is elhelyezkedését és részvételét. De aki nem az ÁPV Rt. alkalmazottja volt, hanem valamely gazdasági társasághoz delegált tisztségviselő, ott ilyen jellegű tiltás automatikusan nem volt emlékeim szerint. Annál kevésbé lehetett, mert maga a privatizációs törvény a kedvezményes privatizációs technikáknál felsorolt kedvezményes dolgozói és vezetői kivásárlást. Ha pedig a törvény ezt lehetővé teszi, akkor mi milyen alapon zárhattuk volna ki? Olyan alapon tudtuk ezt kizárni, hogy adott esetben olyan privatizációs pályázati feltételeket alakítottunk ki, ami például kimondottan és kifejezetten nem tesz lehetővé ilyen jellegű kivásárlást.

Azt, hogy egyébként valaki ugyanolyan feltételekkel ajánlatot ad egy nyilvános privatizációs eljárásban, úgy gondolom, ezt nem lehetett kizárni. Más kérdés, hogy akár az egyeztetés, egy előzetes egyeztetés vagy az elvárás szintjén mi alakult ki.

ELNÖK: Volner képviselő úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Azzal kezdeném, Somkuti úr, hogy én értem, ön meddig dolgozott és milyen munkakörben az ÁPV-nél, és ennek ismeretében teszem föl a kérdést önnek.

Azt szeretném megkérdezni öntől, hogy ezt a management buyout típusú ajánlattételt, amire Költő Magdolnáék vállalkoztak, megpróbálván kivásárolni – gyakorlatilag, a privatizációs gyakorlatból következően valószínűleg gombokért – a Malévozt az államtól, nem találja-e szokatlannak. És ha kérhetem, az ÁPV volt vezetőjeként véleményezze ezt a típusú ajánlattételt szakmai, jogi és etikai szempontból egyaránt. Ez egy kérdés ön felé.

A másik, amit nagyon fontosnak tartok, hogy szintén kérném, véleményezze azt a típusú ajánlattételt, amelyet Költő Magdolna tett. Ő ugyanis megismerkedett Leonov Péterrel, Leonov Péter értesítette Borisz Abramovicsot arról, hogy privatizálni szeretnék a Malévozt. Együtt elhatározták egy projekt-légitársaság megalakítását, amiben Költő Magdolnának, aki egyébként mellesleg bent volt a Malév felügyelőbizottságában, tulajdonrészt ajánlottak ebből a projekt-légitársaságból. Magyarul egy olyan ember, aki egyébként bennfentesként jól ismeri a társaságot, az állam delegálja őt ennek a társaságnak a felügyelőbizottságába, azért, hogy biztosítsa a tulajdonosi jogokat, őrködjön a társaság vagyona és normális üzletmenete fölött, eközben ez az ember egyébként arra szövetkezik külföldi partnerekkel, hogy ebben a

társaságban anyagi érdekeltségért cserébe tulajdonrészt szerezzen, és ezt orosz tulajdonba juttassa. *(Dr. Bácskai János megérkezik az ülésre.)*

Ezt szeretném kérdezni, hogy mi az ön véleménye erről; ebben az esetben is szakmai, jogi és etikai szempontból egyaránt kérném szépen a véleményét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám önnek a szót, hogy válaszoljon, én arra emlékeztetem önt is és mindenkit, hogy ugye a bizottságunknak az a feladata, hogy a lényegest a lényegtelenről megkülönböztesse, majd miután minden meghallgatás megtörtént, valamilyen véleményt alakítson ki. Többször hivatkozott rá, hogy minek van jelentősége, minek nincs jelentősége – azt majd a bizottság fogja eldönteni, hogy minek van jelentősége, ha meg tetszik engedni.

Tessék válaszolni!

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Megpróbálok válaszolni. Azt, hogy minek van jelentősége, nyilván én is mérlegelem, függetlenül attól, hogy kimondom vagy nem.

A management buyout. Azt gondolom, nincs túl sok értelme erről beszélni, mert nem került sor ilyen ajánlattételre. Emlékezetem szerint talán a második privatizációs pályázatnál, nyílt privatizációs pályázatnál felmerült, hogy a menedzsment próbál egy ilyen ajánlatot tenni. Management buyoutról nem beszélhetünk. A privatizációs törvény a kedvezményes privatizációs technikáknál sorolja fel a kedvezményes dolgozói és vezetői kivásárlást. Ilyen ajánlatot akkor lehet tenni, ha ez a pályázati kiírásban megengedett. Abban a pályázati kiírásban ez nem volt megengedett. Tehát innentől kezdve az, hogy menedzserek tesznek ajánlatot, lehet ezt management buyoutnak nevezni, de ez nem a Priv.-törvény szerinti kedvezményes, hanem ugyanolyan ajánlatot tehettek volna elvileg, mint az összes többi ajánlattevő – de nem tettek. Ezért én szakmai, jogi és etikai szempontból a nem létező ajánlatot nem minősíteném. *(Dr. Aradszki András távozik az ülésről.)*

Azt pedig elmondtam, hogy az ÁPV Rt. döntéshozóiban némi visszatetszést keltett az, hogy előzetesen nem rendelkeztek információval arról, hogy a Malév menedzsmentje ajánlatot kíván tenni. De ez egy lerágott csont, kérem! Tehát nem volt végül is ilyen ajánlattétel – a végtelenségig lehet erről beszélni.

A másik dologra azt szeretném mondani, szakmai szempontból, hogy a szakmai szempont nálam egy ajánlatnak a tartalmát jelenti. Tehát abban az ajánlatban, amihez Költő Magdolna is a nevét adta, nem látok ilyenfajta problémát. Tehát azt nem azon az alapon ítéltük meg, hogy ő benne van vagy nincs. Jogi szempontból az ajánlat elfogadható volt, jogi szempontból ilyen jellegű összeférhetetlenség nem merült föl, különös tekintettel akkor, amikor már lemondott erről.

Ön etikai szempontot említ. Én nem szoktam ilyen morális ítéleteket alkotni ilyenfajta dologban, és abban a munkakörben meg végképp nem ez volt a feladatom. Problémát jelentett, ezt tudom mondani. Mi nyilvános eljárást folytattunk le, ahol esélyegyenlőséget kell biztosítani, ahol a befektetőknek vagy a potenciális befektetőknek, akik nem kevés pénzt fizettek a pályázati kiírás megvételéért és az adatszobába való belépésért, egyenlő feltételeket kívántunk biztosítani, amit ők teljes joggal vártak el. Az a fajta dolog, hogy akár a menedzsment egy korábbi próbálkozásban, akár olyasvalaki, aki többet tud vagy tudhat a cégről, csatlakozik egy ilyen kivásárláshoz vagy egy ilyen ajánlattételhez, problémát jelent az eljárásban. Nem etikai problémát. Azt a problémát jelenti, hogy más versenytársak vagy potenciális ajánlattevők nehezményezik ezt a dolgot. De ennyi, és nem több.

ELNÖK: Volner képviselő úr folytatja.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Somkuti úr, köszönöm szépen. Azt szerettem volna, hogy ön is megerősítse ezt a szakmai véleményével, hogy bizony erős problémát jelent az, ha egy bennfentes információkkal rendelkező személy igyekszik a privatizációs ügyekben oly módon részt venni, hogy egy külföldi tulajdonost segít az információval hozzá ahhoz, hogy egy állami vállalatban tulajdonrészt szerezzen. Ezt tartottam nagyon fontosnak, hogy ezt szögezzük le.

Egyébként megtörtént ténylegesen a próbálkozás Költő Magdolnáék részéről. Eljárásrendi kifogások miatt, vélhetően inkább politikai szándékok miatt, tartva a kormány a botránytól, nem merete ezt a management buyout típusú ajánlattételt keresztülvinni, és ezért torpedózta meg az ÁPV vezetése annak idején. De Költő Magdolna egyébként elmondta, hogy több millió forintért megvásárolták az ajánlati csomagot, tehát már akkor tettek egy első körös kísérletet arra, hogy megkaparintsák a Malévot. (Dr. Józsa István nevet.) A későbbiek folyamán pedig ténylegesen meg is alakították ezt a projektársaságot, az AirBridge-et, amely meg szeretne volna vásárolni a Malévot, és ilyen módon megpróbálták a Malév tulajdonrészét saját tulajdonukba helyezni.

Amit szeretnék még elmondani, az első meghallgatás alkalmával is eléggé furcsának találtam azt, hogy folyamatosan úgy nyilatkoztak az ÁPV volt vezetői, hogy a Malév egy bebetonozott költségstruktúrával rendelkezik, nem lehet rajta változtatni, az állam nem volt rá képes. Itt aztán el is hangzott az, hogy amikor a privatizációra sor került, akkor egy bebetonozott költségstruktúrájú céget akartak tulajdonba adni. Ez azért probléma, mert van egy nemzetgazdasági érdek. A nemzetgazdasági érdek az, hogy működjön a légihíd, Magyarország lehetőség szerint régiós központ legyen, és ezt a légihíd biztosítja a régió nagyvárosaival a számára. Van egy üzemeltetői érdek, ami alapvetően a profitábilis működést célozza. Most ha az üzemeltetői érdek úgy sérül, hogy van egy bebetonozott költségstruktúrájú cég, ahol nem lehet ésszerűsítéseket és megfelelő költséghatékonysági intézkedéseket már a privatizációs szerződésben foglaltak miatt sem végrehajtani, akkor ezt a céget egész egyszerűen természetesen módon nem akarják majd megvenni, hiszen azokat az ésszerűsítő, költséghatékonyságot javító lépéseket az új tulajdonos nem lépheti meg. Hát ezért nem jelentkeznek erre a légitársaságra! Nem lehet integráns része egy nagyobb légitársaságnak sem adott esetben, ezek a vevők is rögtön kiesnek, hiszen egy rendkívül magas üzemeltetési költséggel működő céget vásárolhatnának meg.

Az a kérdésem, hogy átgondolta-e ezt az ÁPV annak idején, átgondolták-e azt, hogy a tulajdonos szempontjából a profitábilis működést biztos, hogy egy nagyon erős költségszinttel, egy kifejezetten magas költségszinttel működő társasággal szeretnék-e biztosítani, és ha megkötik a tulajdonos kezét az egyik oldalról, akkor hogyan lesz ő képes arra, hogy azokat az ésszerű lépéseket egyébként meglépje, ha a privatizációs szerződésben erre vonatkozóan korlátozások vannak.

ELNÖK: Bertha Szilvia képviselő asszonyé a szó.

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm. Nekem a kiküldött iratok kapcsán lenne egy pár kérdésem, egyenként mondanám őket.

Az első kérdésem. Van egy jegyzőkönyv, 2006. december 19., 21., 27-én tartották megbeszélést befektetői tárgyalásról. Ezen Somkuti úr is jelen volt, és említésre került Simor András neve. Mivel nincs jelenléti ív csatolva a jegyzőkönyvekhez, ezért kérdésem, hogy ki ez a Simor András, és milyen minőségében vett részt a tárgyalásokon.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Köszönöm szépen. Talán haladjunk az egyszerűbbtől a bonyolultabb felé. Simon András úr ebben az időszakban a Deloitte Magyarország elnök-vezérigazgatója. A Deloitte volt a privatizációs során az ÁPV

Rt. tanácsadó cége. Arról a Simor Andrásról beszélünk, aki már egy ideje a Magyar Nemzeti Bank elnöke. Ebben az időben, még egyszer hangsúlyozom, a Deloitte Magyarország Kft. vezetője, elnök-vezérigazgatója. Tehát ő és munkatársai részt vettek ebben a privatizációs folyamatban, a korábbi próbálkozások során is részt vettek, és abban is, amelyik végül is szerződéskötéssel zárult.

Volner képviselő úr kérdésére, hogy a probléma: a probléma nem az önök problémája, értsék már meg! Az a mi problémánk volt akkor, amikor lebonyolítottuk ezt a dolgot. Probléma akkor lett volna, ha egy nagyon komoly befektető lett volna ott, aki amiatt áll el vagy amiatt nem tesz kedvező ajánlatot, merthogy ez a helyzet alakult ki. Nem ez volt a helyzet. Ne csináljunk már ilyen mondvacsinált dolgokat! Lehetett volna ebből probléma, de nem ez történt. Rosszul olvastam volna a bizottságnak a megnevezését? Hát önök azokkal az eseményekkel, azokkal a döntésekkel, azokkal a tényleges fejleményekkel foglalkoznak, és nem azzal, ami lehetett volna! Nem lett belőle probléma, ezt már a múltkori ülésen is elmondtuk, többen egybehangzóan, hogy nem volt más ajánlat. A közelében sem volt ilyen ajánlat, ami egyáltalán valamiféle pénzügyi garanciát nyújthatott volna. Innentől kezdve megint beszélhetünk szakmai, jogi, etikai, bármilyen kérdésről. Én azt gondolom, nagyon őszintén elmondtam, hogy igen, ez tud problémát jelenteni. De végül is nem okozott problémát. És ha én ránézek az órára, nálam 2012 van.

A költségstruktúra. Én azt ajánlom az önök figyelmébe, amit a május 16-ai ülésen Gönci vezérigazgató úr elmondott ezzel kapcsolatban. Mert hiszen ő ismerte a legjobban ezt a dolgot, azt, hogy min lehetett vagy min lehetett volna változtatni. Én nem szeretném megismételni, én nem azért jöttem ide, nem is azért hívtak, hogy én most megint elkezdjem elmondani azt, amit már egyszer elmondtam.

Hogy a privatizációs szerződésbe be lett volna betonozva ez a költségstruktúra, ezt én nem egészen értem. Az egy más kérdés, hogy a privatizációs törvény előírásai meg a munkavállalói érdekképviselők miatt olyan vállalásokat is el kellett fogadtatnunk a vevővel, amelyeknek van olyan hatása, amit képviselő úr mond. De ha egy légitársasági vállalatnak nincs saját repülőgépflojtája vagy az minimális, de mégiscsak repülni akar néhány repülővel, akkor lízingdíjat kell érte fizetni vagy bérleti díjat. Ez bebetonozás? A reptéri illetékek, a kerozinár. Mi csak azt mondtuk, hogy a légitársasági vállalat költségstruktúrájában olyan meghatározó elemek vannak olyan arányban, ami nagyon kevésbé a menedzsmenten, még kevésbé a tulajdonos döntésén múlik.

Az is elhangzott, és minden épkézláb dokumentumból kiderül, hogy természetesen lett volna lehetőség a költségek egy részének csökkentésére: ezek a személyi ráfordítások. Ha önök azt akarják vizsgálni, és abba az irányba fordul a bizottság, akkor sok mindent fognak találni, hogy ki miért nem mert ott komolyabb létszámleépítést végrehajtani. Mert ott valóban volt tétováság, volt bizonytalanság és volt politikai megfontolás. De ezek más dolgok, és akkor meg kell nézni, hogy mekkora hányad a személyi jellegű ráfordítás a Malév összköltségén belül, és hogy vajon ezen múlt-e a dolog.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én köszönöm. Mielőtt Bertha Szilvia folytatná, azt szeretném csak öntől kérdezni – lehet, hogy az én emlékezetem elhomályosodott –, hogy ugye azt a Gönci János urat tetszett idézni, aki magánrepülőgéppel rendelkezett, csak elfogyott a kerozinja közben, és nem tudott repülni. Ugye, róla van szó, az az ember az, ugye? Jó, legyen kedves akkor!

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Én nem mondtam ezt. Én Gönci Jánosról, a Malév vezérigazgatójáról beszéltem.

ELNÖK: Igen, ezt ő maga mondta a múltkor, hogy van magánrepülőgépe, csak elfogyott a kerozin, nem tud most repülni. De ezt csak érdekességképpen mondtam, hogy színesítsük egy kicsit a dolgot.

Tessék parancsolni!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. A következő a kérdésem. A 2007. január 4-i, az ÁPV Zrt. igazgatóságának készített előterjesztésben az ajánlattevőkkel folytatandó további tárgyalások főbb kérdései között szerepel, hogy „a Malév nemzetvédelmi és Magyarország NATO-tagságával összefüggő feladatainak ellátási kötelezettségeire való tekintettel az illetékes hatóság véleményének beszerzése”. Kérdésem az, hogy Somkuti úr mint a tárgyalóbizottság elnöke milyen intézkedéseket vagy lépéseket tett ez ügyben, és milyen válaszokat kapott.

ELNÖK: Parancsoljon!

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Tisztelt Képviselő Asszony! Én nem úgy emlékszem, hogy én lettem volna a tárgyalódelegáció vezetője, bár ennek nincs jelentősége.

Ez valóban egy komoly kérdés volt. Én ajánlom figyelmébe a május 16-i jegyzőkönyvnek a nemzetbiztonsági részre vonatkozó passzusát, amit ugyan Vásárhelyi Istvánnak tulajdonít a jegyzőkönyv; a hangfelvétel és a képfelvételek majd igazolják, hogy ezt ki mondta. Egyébként teljesen mindegy, hogy ki mondta. Tehát abban benne van ez a dolog, meg tudom ismételni. Függetlenül attól, hogy a bizottság ez ügyben milyen munkát végzett, és én erre hogyan emlékszem vagy mit mondhatok el, a döntéshozók a privatizációs szerződés aláírásakor annak ismeretében hozták meg a döntést, hogy a Nemzetbiztonsági Hivatal véleménye ismert volt az ő számukra.

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Hogy mi volt a Nemzetbiztonsági Hivatal véleménye, ez érdekelne minket. Én azt gondolom, hogy itt mutogatnak egymásra. A döntéshozók azt mondják, hogy a szakmai anyagok alapján hozták meg a döntéseket, a szakmai anyagokat készítőik pedig a döntéshozókra mutogatnak. Ezt kellene tehát tisztázni, hogy nyilván mind a kettőjük felelősségük felmerül.

Kérem, válaszoljon, hogy milyen válaszokat kaptak erre a kérdésre.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Két dolgot szeretnék mondani. A bizottsági ülés elején felolvastam a 2012. május 16-i meg május 23-i jegyzőkönyvből. Abból az derül ki, hogy néhány nap elteltével már nem emlékeznek vagy nem úgy emlékeznek bizottsági tagok dolgokra, ahogy az elhangzott. Ön vagy önök elvárják tőlem, hogy én 2006-os, 2007-es dolgokra úgy emlékezzem, ahogy önök igénylik.

A másik dolog, amit szeretnék mondani, hogy az ÁPV Rt. igazgatósága igen kiváló emberekből állt, de nem voltak annyira bátrak, hogy a Nemzetbiztonsági Hivatal ellenkező véleményére mégiscsak meghoztak volna egy döntést. De én nem szeretnék olyan színben feltűnni, minthogyha én a nemzetbiztonsági ügyeknek nagy ismerője lennék, mert ez nem így van. És tényleg azt tudom mondani, hogy ezek a dokumentumok nem az én rendelkezésemre állnak. Félreviszi a dolgot, ha akár az én, akár egykori kollégáimnak a memóriájára hagyatkoznánk. Ami ott történt, ami ott elhangzott, az dokumentumokban és hangfelvételekben rendelkezésre áll. Ha önöket az érdekli, hogy akkor mi történt, akkor forduljanak ehhez. Ha önöket az érdekli, hogy én hogyan emlékszem ezekre a dolgokra, és hogyan tálalom, akkor az az én emlékezőképességemről meg talán a jellememről mond valamit. De nem arról, hogy ott mi történt.

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Nyilván azt, hogy Somkuti úr milyen intézkedéseket tett, nem fogja egy jegyzőkönyv sem tartalmazni, tehát arra nyilván önnek kellene emlékezni. Ez mindig egy dzsoli dzsóker indok, hogy nem emlékszik rá; nemcsak önnek, hanem általában sajnos a vizsgálóbizottsági meghallgatásoknak egy ilyen dzsoli dzsóker kibúvója.

Akkor mondanám a következő kérdést. A tárgyalódelegáció munkáját segítette egy konzultációs bizottság. Ennek kik voltak a tagjai? Milyen jogviszony keretében foglalkoztatták őket? Illetve milyen kifizetések történtek a részükre?

ELNÖK: Mielőtt Somkuti úr megkezdi a választ, azt szeretném elmondani, hogy természetesen azt mindannyian tudjuk, hogy néhány vagy több év távlatából az ember nem emlékszik bizonyos dolgokra; tehát ha ön nem emlékszik – most nem befolyásolni akarom – bizonyos dolgokra, hogy pontosan hogyan hangzott el, nyugodtan mondhatja, hogy erre nem emlékszem vagy nem tudok rá válaszolni, és akkor nincs semmi probléma. Itt senki nem várja el senkitől, hogy nyolc vagy tíz évre visszamenőlegesen egyértelmű választ adjon. Aminek meg írásos nyoma van, abból nyilvánvalóan úgyis kitűnik. A vizsgálóbizottság nem szeretne fölösleges köröket futni, tetszik tudni, tehát ha van írásos nyoma és van jegyzőkönyv, és ön nem így emlékszik, ahogy egyébként le volt írva, akkor teljesen világos és egyértelmű a bizottság számára, hogy nem azért, mert ön a legjobb tudása ellenére nem úgy akart válaszolni, hanem egyszerűen azért, mert nem emlékszik. Úgyhogy nyugodtan tessék akkor mondani, hogy nem emlékszik bizonyos dolgokra, és akkor nem emlékszik.

Tessék parancsolni!

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Köszönöm. Magamtól is ezt mondtam volna: arra a konzultációs bizottsági ülésre nem emlékszem.

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Itt is egy határozat van, egy ÁPV Zrt.-határozat, miszerint a tárgyalódelegáció vezetője Somkuti István tranzakciós vezérigazgató-helyettes, tagja: Kamarás Zoltán tranzakciós második ügyvezető igazgató és dr. Makai Andrea jogi munkatárs, és ennek a tárgyalódelegációnak a munkáját segítette egy konzultációs bizottság: az érdekelt minisztériumok, valamint a privatizációban felkért tanácsadók képviselőinek részvételével történt ez.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Aha. Jó. Lehetséges. Ez nem volt jellemző, hogy ilyen konzultációs bizottságnak nevezzük azokat, akik egyébként részt vesznek és benne vannak ebben a dologban. Én azt gondolom, külön díjazást itt nem kapott senki. A tanácsadót nyilván fizettük, de a minisztériumi dolgozóknak nem fizettünk, meg a belső munkatársak sem kaptak ezért külön juttatást.

ELNÖK: Bocsásson meg, képviselő asszony, sok kérdés van még?

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Még egy.

ELNÖK: Jó.

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Volt egy levél az egyik mellékletben – most nem mondom a számokat, de higgyék el, hogy benne van az anyagban –, Deák Péter Ferenc Leonov Péterhez írt levele. „A közelmúltban a sajtóban megjelent híradásokból tudomásunkra jutott, hogy az Air Union szövetség együttműködési megállapodást kötött az Austrian Airlines osztrák légitársasággal, amelynek keretében előttünk pontosan nem ismert

kötelezettségvállalásokat tett az utasforgalom és a menetrendek egyeztetésére vonatkozóan.” Megint Somkuti úrhoz szól a kérdésem: tudott-e erről a megállapodásról, milyen választ kaptak? Mennyiben érintette ez a Malév privatizációját?

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Sokat segítene, ha a levél dátumát tudhatnám.

BERTHA SZILVIA (Jobbik): 2007. január 9., iktatószáma a 12-es.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Tehát 2007. január?

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Igen.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Rémlik ez a dolog. Itt arról van szó, hogy a privatizációs tárgyalásokat folytattuk, a szerződéskötésre irányuló tárgyalásokat, amikor ez az információ megjelent a sajtóban. Erre történt rákérdezés. Az Air Union az a fajta légiszövetség volt, amelyik az Abramovics-féle légitársaságokat fogta össze, az Austrian Airlines pedig egy konkurens légiszövetség; illetve lényegében konkurenciának volt tekinthető, és a Malév tárgyalásaira való tekintettel, tehát a légiszövetséghez való csatlakozását tekintve ez egy konkurens légiszövetség volt. Nekem ennyi rémlik. Azt gondolom, erre értelemszerűen rákérdeztünk. Hogy milyen választ kaptunk, hogyan értékeltük... – ahol levél van, ott több dokumentum is van. Ott van minimum egy válaszlevél, meg valahol a döntéshozatali folyamatban is nyoma kell legyen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bácskai képviselő úr következik.

DR. BÁCSKAI JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Költő Magdolna egy helyen azt állítja, hogy kompromisszum eredménye volt az AirBridge és az ÁPV Rt. közötti szerződés; ha erről hallhatnánk részletesebben. Egyáltalán mennyiben engedte meg ezt a kiírás, hogy eltérjenek, ha egyáltalán eltértek, a pályázati anyagban foglaltak szerint? Ehhez képest a privatizációs szerződésben leírtak teljesültek-e? És amikor adott esetben észrevették ezt – erre talán Somkuti úr jobban tud válaszolni –, hogy eltérés van a szerződésben foglaltak és a teljesítések között, felmondhatták volna-e a privatizációs szerződést? És ha igen, akkor mikor legelőször?

Köszönöm. Az első kérdésem tehát Költő Magdolnához szólt, a második része pedig inkább Somkuti úrhoz.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

KÖLTŐ MAGDOLNA, az AirBridge Zrt. volt tulajdonosa: Emlékeim szerint a privatizációs szerződésbe foglalt kölcsönös kötelezettségek maximálisan alkalmazkodtak a pályázati kiírásban megfogalmazottakhoz, de annál sokkal inkább részletekbe menően lettek szabályozva a megállapodás körébe tartozó kérdések a privatizációs szerződésben. Ha egy arányszámot kell mondjak, akkor a kiírás terjedelméhez képest a szerződés maga legalább tízszeres terjedelmű volt, és a terjedelemben minden egyes kérdés sokkal aprólékosabban került a szerződésben szabályozásra, mint a kiírás során. Így aztán, hogy úgy mondjam, hatalmas tér volt alkudozni arról, hogy az előbb is érintett témában, például a létszámleépítés ütemében és százalékos mértékében mit vállalt az AirBridge, illetve mit igényelt az ÁPV Rt.

A szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítését az AirBridge megkezdte; azt hiszem, 2007 végéig időarányosan teljesített is. A problémák 2008 első felében jelentkeztek

először. Hogy ekkor az ÁPV Rt.-nek módja vagy szándéka lett volna felmondani a szerződést, erről én nem tudok nyilatkozni.

ELNÖK: Somkuti úr, parancsoljon!

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Köszönöm szépen. Engedjék meg, hogy örömet fejezzem ki, hogy ennyire szeretnek engem hallgatni. Én azt hittem, hogy most tényleg azért jövünk, hogy bizonyos ellentmondásokat tisztázzunk Költő Magdolna asszony vallomása meg az én vallomásom között. Szerintem egyébként tartalmilag semmiféle ellentmondás nincs. A Malév helyzetének megítélése, a lehetséges alternatívák, a privatizáció lebonyolítása tekintetében nem hiszem, hogy nagyon mást mondtunk volna. Még egyszer köszönöm, hogy módomban állt a jegyzőkönyvből ezt ellenőrizni.

De ha már nálam van a szó, a szó szoros értelmében ez nem privatizációs pályázat volt. Szeretném megvilágítani a különbséget, bár igyekeztem ezt május 16-án is megtenni – ha az 16-a volt. A privatizációs pályázat és különösen a kormányhatározatban szereplő egyfordulós privatizációs pályázat azt jelenti, hogy minden feltételt megfogalmazzunk a pályázati kiírásban, aminek meg kell felelni. A pályázók megismerik ezt a kiírást, beadják az ajánlatot, és onnantól kezdve maximum hiánypótlásra kerülhet sor, bizonyos szűk, meghatározott körben. De magát az ajánlatot érdemben nem módosíthatják. Próbálkoztunk ezzel, kormányhatározat alapján két nyílt, egyfordulós pályázatot folytattunk le ebben a metódusban. Kiírtuk, hogy milyen ajánlatot szeretnénk kapni. Nem kaptunk ilyen ajánlatot. Volt egy harmadik privatizációs próbálkozás, amelyet már nem neveznék privatizációs pályázatnak a szó szoros értelmében, hanem valójában egy meghívásos tárgyalásos eljárást kezdeményeztünk. Ez nagymértékben különbözik egy rigid, merev pályázati kiírástól.

De beszéljünk arról, ami végül is, hogy úgy fogalmazzunk, eredményre vezetett, legalábbis abban a tekintetben, hogy szerződéskötéssel zárult. Ez nyílt, részvételi felhívással induló, tárgyalásos eljárás – ezt mi találtuk ki. Minden szónak jelentősége van. Nyílt abban az értelemben, hogy ugyanúgy, mint egy nyílt pályázatot, meghirdettük; bárki jelentkezhetett rá. Nem pályázati kiírással, hanem részvételi felhívással bocsátottuk ki ezt a lehetőséget, megkülönböztetendő az előbb általam említett merev feltételrendszerrel. És kilátásba helyeztük azt, hogy módunkban áll nem egyszerűen hiánypótlást kérni, hanem ajánlatjavítást, ajánlatmódosítást kérni; módunkban áll bármikor elállni ettől a bizonyos privatizációs próbálkozástól. Ezt a privatizációs törvény merev privatizációs pályázatoknál nem teszi lehetővé. Tehát magyarán betereteltük ezt az egész folyamatot egy olyan mederbe, amelyet a kiíró ÁPV Rt. irányít, és nem egy automatizmus, hogy van egy kiírásom, van egy sablonom, és ezt ráhelyezem a beérkezett pályázatokra, és sajnálattal megállapítom, hogy érvénytelen. Tehát ez a nagyon nagy különbség. Ezt a folyamatot kellőképpen dokumentáltuk, ezt önöknek módjukban áll ellenőrizni. A keletkezett alapidokumentumok is mind rendelkezésre állnak az ÁPV Rt.-ben, és azok a származékos dokumentumok is, amelyek előterjesztés formájában különböző döntéshozó testületek elé kerülnek. A tárgyalásokról is készültek emlékeztetők.

Így jutottunk el odáig, hogy szerződést kötöttünk. Tehát ez a fajta nyílt, részvételi felhívással induló, tárgyalásos eljárás alkalmat ad arra, hogy olyan szerződéses feltételekben állapodjunk meg, amely mindkét fél számára elfogadható. Így alakult ki a szerződéses feltételrendszer, amelynek részleteiről a múltkori alkalommal volt alkalmam beszélni. Egyebekben ezt egy kormányhatározat hagyta jóvá, magát az egész folyamatot, és azokat a feltételeket is, így többek között a Malév Vagyonkezelő Kft. megalapítását és az azzal kapcsolatos intézkedéseinket, amelyek aztán a szerződésrendszer részévé lettek.

A szerződés teljesítéséről, illetve nemteljesítéséről is volt alkalmam a múltkor beszámolni. Én most ezt nem szeretném megismételni.

Az elállás vetődött fel. Valóban, a szerződés nemteljesítésének következményei között az elállás lehetősége is, pontosabban a szerződés felmondásának a lehetősége benne volt. Mi hosszú ideig úgy ítéltük meg, hogy a pénzügyi garanciák lehívását kell inkább megtennünk. Hogy miért, ezt hosszan lehetne, azt gondolom, elemezni. Egy dolog biztos, tehát ezek vagylagosak, én ezt a múltkor is elmondtam: szerződésszegésre nem lehet egyiket a másik után, tehát egy szerződésszegésre egy szankciót lehet; vagy felmondtuk volna a szerződést – de mit csináltunk volna a Malévval? –, vagy afelé igyekeztünk, hogy egy: a pénzügyi garanciákat érvényesítsük; kettő: igyekezzünk a vevőt, illetve a vevő mögött álló pénzügyileg potens VEB-et arra rávenni, hogy a Malév továbbműködését finanszírozza, az önök által ismert eredménnyel. Tehát a szerződés megsértése 2008-ban már felvetődött; 2010-ig még mindig a VEB finanszírozta a Malévat, és nem a magyar állam, illetve a magyar állam csak nagyon áttételesen: nem érvényesítette vele szemben az adókövetelését, vagy nem úgy érvényesítette, ahogy esetleg érvényesíthette volna. Az is elhangzott, hogy közben kormányzati szintű tárgyalások folytak a Malév helyzetének a rendezésére. Tehát ebben a szituációban a szerződés felmondása mint szerződéses lehetőség, azt gondolom, nemcsak hogy nem lett volna barátságos lépés, hanem azt gondolom, hogy nem lett volna racionális lépés.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bertha Szilvia, majd Volner képviselő úr következik.

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Ehhez kapcsolódva tennék föl még egy kérdést. Akkor jól értem, hogy már 2008-ban felmerült az, hogy a privatizációs szerződésben vállalt kötelezettségeket nem teljesítette vagy nem teljesíti az új tulajdonos. Ezt vizsgálták konkrétan, készült erről vizsgálati jelentés, és volt-e bármilyen következménye ennek?

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Meg tudom ismételni a május 16-án elmondottakat. Természetesen vizsgáltuk, mind az ÁPV Rt.-nél, mind az MNV Zrt.-nél volt, van olyan szervezeti egység, amelyik a megkötött szerződésekben vállalt úgynevezett vevői kötelezettségeket monitorozza. S abban az esetben, ha itt bármiféle eltérés van, akkor értelemszerűen intézkedésekre tesz javaslatot. 2008-ban már Magyar Nemzeti Vagyonkezelő működött, a döntéshozó szervét Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanácsnak hívták; bekérhetők, rendelkezésre áll az összes olyan előterjesztés, amelynek a tárgyában a „Malév” karaktersorozat szerepel: minden egyes előterjesztés foglalkozott a Malév aktuális helyzetével, amennyi információnk erről volt, illetve a szerződéses kötelezettségek teljesítésével.

Szeretném megismételni, hogy a vételár kifizetésén kívül a tőkeemelést azonnal végrehajtotta a vevő; ez egyébként zárási feltétel volt, és akkor ez a Malév számára a túlélést biztosította. Az úgynevezett tőkejuttatás hitel formájában szintén teljesítésre került. Ezek voltak a legjelentősebb tételek.

Ahol elmaradás volt, azok a folyamatos fizetési kötelezettségek. Így például nem történt meg az úgynevezett projekthiteleknek az előtörlesztése, ami szerződéses feltétel volt, és igen érzékenyen érintett minket, hiszen ezeket a hiteleket nem az állami tulajdonú MFB nyújtotta, hanem az Európai Fejlesztési Bank, illetve ehhez kapcsolódóan kereskedelmi bankok. Az e mögött lévő állami készfizető kezesség beváltásának értelemszerűen minimum egy fokkal nagyobb volt az esélye, mint mondjuk, az MFB esetében, amely mégiscsak egy állami tulajdonú bank. De a Malév egyébként teljesítette azokat a fizetési kötelezettségeket a projekthitelekkel kapcsolatban, amelyek az eredeti fizetési kötelezettségei voltak. Az előrehozott, az előtörlesztés nem valósult meg, illetve késve valósult meg; egyébként az is

megvalósult. Ezzel kapcsolatban merült föl a hitelfedezeti bankgarancia lehívása. Ez több előterjesztésben, több anyagban szerepel.

Ennél nagyobb problémát jelentett, hogy a Malév Vagyonkezelő által átvállalt MFB-hitel törlesztése egy idő után megszűnt, pontosabban a kamatfizetése, hiszen magát a tőketörlesztést a futamidő végére ütemezte át maga az MFB, és ehhez igazodott a készfizető kezesség is. Ez már problémát jelentett magának a Malév Vagyonkezelőnek a fennmaradása szempontjából, és problémát jelentett az MFB számára történő kamatfizetés szempontjából is. Ezek kapcsán többször fölvetődött a bankgarancia lehívásának kérdése. Egy darabig némi tétováság volt. Én most meg nem tudom mondani pontosan, hogy mikori döntéssel, a Vagyontanács meghozta azt a döntést, hogy lehívjuk a bankgaranciát. Ezzel a döntéssel és ezzel a kiértékeléssel egyébként a szerződés felmondása ilyen formában már nem merült föl, hanem a kormányzati tárgyalások függvényében alakult a bankgarancia teljesítése. Mint ismeretes, ez egész 2010-ig elhúzódott, amikor az úgynevezett visszaállamosítással történt egy ötoldalú megállapodás, ennek keretében a bankgarancia megfizetésre került.

Köszönöm.

ELNÖK: Volner képviselő úr! *(Dr. Józsa István távozik az ülésről.)*

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Somkuti úr úgy foglalt állást, hogy szerinte nem okozott a privatizációs eljárás során problémát Költő Magdolna személye, illetve az, hogy Költő Magdolna nem tudta eldönteni, hogy az államot képviselve az eladó oldalán jelenik meg a privatizációs ügyletben, vagy pedig egy gyors huszárvágással átül a vevő oldalára, az orosz tulajdonos oldalára. Hát, Somkuti úr, azt kell mondjam, csúnyán eltér a véleményünk egymástól. Szerintem probléma, ha valaki az állam képviselőjeként azt sem tudja, hogy eladóként vagy vevőként jelenjen meg ugyanabban az üzletben. Ha az állam delegál valakit oda, akkor azt azért delegálja, hogy tulajdonosi felelősséggel, tulajdonosi szándékkal az az ember képviselje őt a saját személyén keresztül. Hogyha az az ember azon gondolkodik időközben, sőt tárgyalásokat folytat egy külföldi tőkéstársasággal, hogy mégiscsak inkább vevő lenne, és kiviszi azokat az információkat, és ezt a pozíciót nyilvánvalóan értékesíti ebben az ügyletben – hiszen nem akárki lehetett ebben az esetben vevőoldalról Borisz Abramovics által fölkerve, nyilvánvalóan egy olyan emberre volt szüksége, aki bent ül, és ismeri a társaságot belülről –, én ezt azért, azt kell mondjam, erősen problémásnak látom, önnel ellentétben.

A másik, amit nagyon fontosnak tartok leszögezni, én végigkérdeztem az előző bizottsági meghallgatás alkalmával következetesen az ÁPV-nek az összes vezetőjét azzal kapcsolatban, hogy mit tettek azért, hogy a Malév nyereségesen működjön, milyen költséghatékonyságot javító intézkedéseket fogantatosítottak. Hát, azt kell hogy mondjam, senkitől semmilyen konkrét választ erre vonatkozóan nem kaptunk, senki nem emlékezett egyetlen ilyen lépésre sem.

Azért tartom nagyon fontosnak elmondani azt is, hogy amikor a bebetonozott költségstruktúráról beszélünk, ezt nem én találtam ki: ezt az ÁPV vezetőitől az előző bizottsági ülésen hallottuk, hogy determinálva van a cég költségstruktúrája megfelelő nagysággal. És itt nem kell a kerozinárra gondolni, az nyilván egy adott dolog, bár erősen eltérhet, hogy egyes géptípusok mennyit fogyasztanak, hanem a dolgozói létszámokra és egyebekre is gondolok, és sok egyébire. Ezt önök nyilatkozták; most ahhoz képest már vitathatónak látja ugyanezt az állítást az én prezentációmban, és úgy gondolja, hogy nem volt ez bebetonozva, vagy miért is állítok én ilyesmit: hát azért, mert önöktől ezt hallottam.

Nagyon fontosnak tartom azt elmondani és ismét leszögezni, hogy ha az állam szeretne eladni egy vállalatot, nyilvánvalóan sokkal kisebb az esélye arra, hogy megfelelő befektetőt találjon, és ilyen esetben nem is jelentkezik akkor a befektető, ha tudja azt, hogy

egyesek hol az eladó, hol a vevő oldalán jelennének meg egy privatizációs ügyletben. Ez finoman szólva is egy bennfentes kereskedés szándékát, illetve bennfentes információkkal való visszaélést vethet föl egyes befektetőkben. Én azt gondolom, ez már önmagában is elbizonytalanítólag hat egy komoly pénzügyi befektetés esetén.

A másik pedig, ami nagyon fontos, hogy ha bizonytalan az is, hogy a költségekhez hozzá tud-e nyúlni vagy sem, és úgy látja ez a befektető, ahogy az önök előadásából ki is derül, hogy nem lehet hozzányúlni a költségekhez, megörököl egy nagy nehezéket, és azzal kell hogy hajózzon, akkor ne csodálkozzunk azon, hogy nem is jelentkeznek erre a privatizációs pályázatra olyan vevőjelöltek, akik potenciális vevőként szóba kerülhetnének.

Ezzel kapcsolatban kérem Somkuti úr véleményét. Köszönöm szépen.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Nagy levegő... Én nem vitatkozom önnel, képviselő úr, mert nem látom értelmét 2012-ben ezen vitatkozni. Amit én tudtam csinálni ebben az ügyben, az a múlt. Én itt most szépíthetném a dolgot, meg vitatkozhatnék akár önnel, akár bárkivel, de én nem fogom tudni ezt többször elmondani. Az én szókimondásom ehhez valószínűleg szegényes. Én ezt most körülbelül harmadszor kezdeném elmondani. Ha ön elégedetlen a válasszal, én ezt tudomásul veszem, de én ezen már nem tudok változtatni. Nem kívánok magyarázkodni utólag. Hihetetlen mennyiségű hangfelvétel és dokumentum áll rendelkezésre ahhoz, hogy akár az én, akár a volt munkatársaim vagy az ÁPV Rt. egykori döntéshozóinak a munkáját, a szempontjait, gondolatait megítéljék.

Még egyszer hangsúlyozom, az, hogy én most hogyan emlékszem dolgokra vagy hogyan próbálom beállítani, az én emlékezőképességemről meg az én jellememről mond valamit, nem arról, amit önök vizsgálnak. Ezt tudom erre mondani. A végtelenségig lehet a Malév akkori költségstruktúráját mondani.

Egyetlenegy dolgot szeretnék mondani még azzal kapcsolatban, amit ön mondott, részben megismételni, hogy az, amit én problémaként jeleztem, az a mi problémánk volt, ott, akkor. De abban az eljárásban, ahol egyébként is terített lapokkal játszottunk, tehát teljes adatszoba van mindenkinek, és tárgyalásos eljárásban vagyunk, az a fajta potenciális előny, ami zárt olyan értelemben, hogy merev pályázati rendszerben bennfentes információként értékelhető akár, egy többfordulós tárgyalásos eljárásban, negyedik privatizációs eljárásban ennek a jelentősége nem ugyanakkora. Ez az én véleményem, és még egyszer hangsúlyozom, hogy ez nekünk, lebonyolítóknak volt a problémánk.

Egyébként pedig, gondolom, Költő Magdolna asszony is azt szeretné mondani, ő eldöntötte, és annak kevésbé van jelentősége, hogy az én javaslatomra vagy a tanácsaim alapján vagy az én elvárásom alapján döntötte-e el, hogy akkor melyik oldalon áll, ha úgy tetszik. Miért beszélünk erről még mindig úgy, mint ha nem ez történt volna?

ELNÖK: Bácskai úr következik.

DR. BÁCSKAI JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Somkuti úr említette, hogy kormány szintű tárgyalások folytak 2008 után, miután rájöttek, hogy a privatizációs szerződés... – illetve ő másnak nevezi, mindig pontosító megjegyzéseket tesz, mi ezt nagyon köszönjük –, tehát kik tárgyalta a kormány részéről, és kik tárgyalta az ÁPV Rt. részéről, ha ezt lehet tudni. És fontos kérdés lenne, hogy miről tárgyalta.

A következő kérdés ehhez kapcsolódóan, hogy nem tárgyalta-e véletlenül a privatizációs szerződés ama hiányosságáról, miszerint a Vnyesekonombank jelzálogot jegyeztetett be a Malév részvényeire. Egyetértene-e ezzel a megállapítással? És egy különálló kérdés: igaz-e, hogy ezeket a részvényeket letétbe is helyezték 2008 után?

S egy ettől a kérdéskörtől kicsit eltérőnek látszó kérdés, egy pluszkérdés tulajdonképpen, csak azért, hogy önnek is igaza legyen, hiszen ön számon kéri rajtunk, hogy

miért nem olyat kérdezőnk, ami az esetleges ellentmondásokat kívánja feltárni. Költő Magdolna az előző meghallgatáson azt állította, hogy az orosz befektetők felé az adatait, az elérhetőségét az ÁPV Zrt. adta ki, ő nem találkozott előtte velük. Ez mennyiben konform a belső szabállyal vagy bármilyen más szabályzatával az ÁPV Zrt.-nek?

Köszönöm.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Kezdeném ez utóbbival. Lehet, hogy én tévedek, de erre nem volt szabályzat. De furcsa is lett volna. Tehát valakinek az elérhetőségét megadni, egy telefonszámot vagy egy címet vagy egy nevet – de én nem tudom, hogy ki adta meg; az biztos, hogy én nem. De ha Költő Magdolna így emlékszik, akkor tessék úgy venni, hogy ő így emlékszik. Hát ezt szabályzat, hogy... Ez nem jellemző. Azt gondolom, ezt már a korábbi meghallgatások során mások is elmondták, hogy ez nem jellemző, hogy ilyen közvetlen tárgyalások folynak, és az ÁPV Rt. vagy az ÁPV Rt. egyes munkatársai összehoznak potenciális befektetőt, és nem tudom én, kicsodát. Legalábbis az én gyakorlatomban ez nem volt jellemző.

Kik tárgyaltak a kormány részéről? Kérem, hogy ne az én emlékezetemre hagyatkozzon, nekem közvetlen információm ezekről nem volt. Magam soha nem voltam semmilyen ilyen jellegű tárgyalódelegációnak tagja. Megint csak azt tudom mondani, hogy 2008-ban már Magyar Nemzeti Vagyonkezelő volt, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő vezérigazgatója rendszeresen tájékoztatást adott arról, amiről ő tájékoztatást kapott. Tehát a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács kapott tájékoztatást, emlékeim szerint írásos anyag is volt és szóbeli tájékoztatás is, az ülésekről hangfelvétel készült.

Hogy jelző lett volna bejegyezve a Malév-részvényekre, azt nem tudom; letétbe lett helyezve, ez kétségtelen tény. És problémát jelentett volna, most túl azokon a megfontolásokon, hogy kormányzati tárgyalások voltak folyamatban, nyilvánvalóan a Malév-részvényekhez való hozzájárulás problémákat vetett volna föl, akkor is, ha egyébként a magyar állam úgy gondolta volna, hogy ő tud mit kezdeni a Malévvval, és azoknak a szerződéses problémáknak az lett volna a megoldása, hogy fölmondja ezt a szerződést. *(Volner János távozik a teremből.)*

ELNÖK: Most Költő Magdolna, utána pedig Riz Levente. Tessék parancsolni! Már az előbb is hozzá akart szólni, tessék nyugodtan, ha más a véleménye, vagy válaszol a kérdésekre.

KÖLTŐ MAGDOLNA, az AirBridge Zrt. volt tulajdonosa: Inkább visszaadnám most a szót, mert én a Volner képviselő úr által kérdezetteket szeretném az idősíkban elhelyezni.

ELNÖK: Akkor inkább, amikor visszajött, jó. Akkor Riz Levente képviselő úr a szó.

RIZ LEVENTE (Fidesz): Tisztelt Somkuti Úr! Ön a legutóbbi bizottsági ülésen említette, hogy a Deloitte Magyarország jogi tanácsadást végzett, jogi segítséget nyújtott ebben a folyamatban. Azt szeretném megkérdezni öntől, hogy ebben a tanácsadásban ki volt a szereplő, ki volt az, aki ezt a jogi tanácsadást végezte. Köztük volt-e Simor András? És amennyiben köztük volt és tanácsadóként ebben közreműködött, mi volt Simor András álláspontja ebben a kérdésben?

További kérdésem, hogy ez a cég a KrasAirt átvilágította-e, készült-e pénzügyi elemzés velük kapcsolatban. Illetve kérem, erősítse meg vagy cáfolja azt az információt, hogy a későbbiek folyamán, miután a Malévet privatizálták, a Deloitte továbbra is a Malév mellett dolgozott jogi tanácsadó céggént. Ez igaz-e?

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: A Deloitte szerepével kapcsolatban a következőt szeretném elmondani. A Deloitte a korábbi privatizációs próbálkozások során volt tanácsadó cég, tranzakciós tanácsadó, nem jogi tanácsadó. A negyedik privatizációs eljárásnál egy olyan konstrukciót követtünk, hogy volt egy jogi tanácsadó, egy ügyvédi iroda, és a Deloitte lényegében ezen ügyvédi iroda alvállalkozójaként szerepelt a folyamatban. Alapvetően azért gondoltuk ezt, mert a tranzakcióhoz kapcsolódóan a Deloitte a korábbi próbálkozásokkor már az összes lényeges elemzést és adatot szolgáltatotta az ÁPV Rt. számára. Tehát ezeknek egyfajta update-jére volt szükség, de nem kellett kialakítani teljeskörűen a lebonyolításnak a rendjét.

Amire mi számítottunk, és ez egyébként bekövetkezett, az az volt, hogy a szerződéskötésre irányuló tárgyalásoknál kellett igazából komolyabb asszisztencia, és ezt a jogi iroda tudta biztosítani, úgy, hogy mögötte ott volt a Deloitte.

Emlékeim szerint a folyamat megindításánál Simor úr még a Deloitte-nak volt az elnök-vezérigazgatója, és ő részt vett ebben a folyamatban. De alapvetően a beosztott munkatársaival álltunk mi kapcsolatban, ugyanakkor az kétségtelen tény, hogy Simor úr is részt vett ebben a dologban.

Nem tudom, mindenre válaszoltam-e.

RIZ LEVENTE (Fidesz): Volt még kérdés, amire nem válaszolt. De akkor még megkérdezném pótlólagosan, hogy melyik ügyvédi iroda volt az, amelyet említett.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Ez a Burai-Kovács Ügyvédi Iroda.

RIZ LEVENTE (Fidesz): Köszönöm. Föltettem az előbb azt a kérdést, és ezt akkor visszaigazolta, hogy Simor úr részt vett ebben a folyamatban, tanácsadást folytatott. Mi volt az ő álláspontja ebben a kérdéskörben? Ön erről nyilván tudomással bír.

A KrasAirre vonatkozó pénzügyi vizsgálatot is kérdeztem; illetve hogy igaz-e vagy nem, hogy a Malév később továbbfoglalkoztatta a Deloitte céget. Ezt szeretném még tudni.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Simor úr álláspontját nem én szeretném tolmácsolni. Egyébként mivel kapcsolatban mi volt az álláspontja? Ők mint privatizációs tanácsadók a privatizáció mellett voltak.

A KrasAirrel kapcsolatban, úgy emlékszem, ezt a 16-ai ülésen is elmondtam, hogy a Deloitte nemzetközi hálózatán keresztül igyekeztünk a befektetőkről, illetve a mögöttes körről információkat szerezni. Hogy ez milyen mélységű volt vagy milyen nem, ezt nem tudom, tehát ehhez az értékelő bizottsági üléseknek az anyagát kellene megnézni, hiszen ezek első körben odakerültek, és az értékelő bizottság javaslata vagy minősítése alapján ment a döntéshozók elé. De ilyen jellegű minimumpróbálkozások és információszerzésre irányuló törekvés volt. Én azt ma nem tudom megmondani, hogy milyen mélységű. Ez értelemszerűen erősen foglalkoztatott minket.

A privatizációt követően, hogy a Deloitte a Malévval... – ezt nem tudom.

RIZ LEVENTE (Fidesz): Értem. Az ön asztalára került ilyen elemzés egyébként, amit ez a cég végzett, a KrasAirrel kapcsolatban? Tehát ön olvasta ezt, látott ilyet? Mert azt mondta, hogy nem tudja, milyen mélységű – de volt, készült ilyen anyag?

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Képviselő úr, az értékelő bizottsági üléseknek a jegyzőkönyvét kellene megnézni. Rengeteg anyag készült. Most hogy így kifejezetten a KrasAirről a Deloitte papírján és nem tudom, kinek az

aláírásával, de ott volt-e egy akár ötoldalas elemzés, én ezt nem tudom, vagy ez szóban hangzott el... Azt tudom, hogy foglalkoztunk vele. Nem kívánom azt állítani, hogy sok pénzért a Deloitte, nem tudom én, milyen átvilágítást végzett a KrasAirnél. Értelemszerűen nem tudok ilyet tenni. Értelemszerűen nem tudtunk ilyenért külön fizetni. A rendelkezésünkre álló lehetőségek szerint igyekeztünk információt szerezni a befektetői háttérről, ugyanúgy, és ezt is elmondtam 16-án, ahogy a Vnyesekonombankról is, ugyanilyen módon.

ELNÖK: Mielőtt Költő Magdolna válaszolna – több kérdés hangzott el ön felé, egyben is, globálisan is nyugodtan válaszolhat –, azt szeretném Somkuti úrtól megkérdezni, most egy nagy kört futottunk itt fél óra, háromnegyed órán keresztül, s bennem egyetlen alapvető kérdés merült fel, és ez már a múltkori ülésen is elhangzott, amivel kapcsolatosan nekem bizonyosan pontatlan információim vannak, hiszen én a Malév privatizációjában nem vettem részt, sem eladóként, sem vevőként, sajnos – illetve nem tudom, de nem vettem részt. Azt szeretném tehát megkérdezni, Somkuti úr itt többször említett különböző fordulokat. Az én halvány ismereteim szerint meg az én ezzel kapcsolatos Közlöny-tudásom szerint Magyarország kormányának a Malév privatizációjával kapcsolatosan egy határozata született. Tessék szíves már nekem megjelölni, megmondani, hogy a kettes, a hármas, a négyes határozat, amire ön hivatkozik, vagy kvázi határozat, az mikor jelent meg a Magyar Közlönyben, illetve hogy a kormány mikor döntött. Én egyetlen kormányhatározatról tudok a privatizáció kapcsán, és azt hiszem, ez fontos kérdés: egy kormányhatározat született. Hogy aztán önök, miután eredménytelen volt az első forduló, hogyan csinálták, mint csinálták, meg az ÁPV mit csinált, az egy következő kérdés; ezt majd a vizsgálóbizottság eldönti. De én nem tudok más kormányhatározatról.

Azért kérdezem, hogy ha van más, akkor tessék már mondani, hogy melyik az.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Köszönöm szépen. Tessenek hátradőlni a széken egész nyugodtan, ez egy fél oldal. A 2192/2004-es kormányhatározat alapján az ÁPV Rt. 2004 szeptemberében nyílt, egyfordulós pályázatot hirdetett. Ezt a pályázatot az ÁPV Rt. igazgatósága eredménytelennek nyilvánította. A kormány 2306/2004. (XII.3.) számú határozatával módosította a korábbi határozatát, de továbbra is nyílt, egyfordulós pályázatot határozott el. Ennek megfelelően az ÁPV Rt. 2004. december 28-án nyílt, egyfordulós pályázatot hirdetett, amelyet utóbb az ÁPV Rt. igazgatósága elfogadható ajánlat hiányában eredménytelennek nyilvánított.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az ÁPV Rt. eleget tett a kormányhatározatban meghatározott nyílt, egyfordulós pályázatok kiírása követelményének. A privatizációs törvény 28. § (2) bekezdés i) pontja lehetővé teszi a versenyeztetés mellőzését a privatizáció során...

ELNÖK: Bocsánatot kérek, Somkuti úr, ezt mi ismerjük. Tehát ebben van a nagy filozófiai különbség az ön álláspontja vagy az ÁPV Zrt. akkori álláspontja meg az én álláspontom vagy a mi álláspontunk között. Tehát egy dologról beszélünk. Én is ugyanazt tudom: van egy kormányhatározat (*Somkuti István: Kettő.*), jó, akkor van két kormányhatározat, de a második kormányhatározat is ugyanaz, mint az első kormányhatározat – de ezt majd el fogjuk dönteni, hogy kinek volt igaza ebben a kérdésben. Tehát mi ezt tudjuk, ezt ismerjük, de azt hittem, hogy ezen túlmenően van valami kormánydöntés.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: A 2016/2007-es kormányhatározat jóváhagyta az eljárást.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Költő Magdolnáé a szó.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Nem, ne haragudjon, akkor még hadd mondjak el egy pár dolgot!

ELNÖK: Jó, tessék mondani!

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Én nem vagyok jogi végzettségű, de ettől még tudhatom, hogy a kormányhatározat nem jogszabály, hanem az állami irányítás egyéb jogi eszköze. Mint ilyen, közvetlenül egyébként nem vonatkozik az ÁPV Rt.-re. A kormányhatározat egyébként, amiket itt felsoroltam, mind azt a szövegezést használja, hogy felhívja a pénzügyminisztert, hogy intézkedjen. Ez alapján a pénzügyminiszter, aki abban az időben a részvényesi jogok gyakorlója volt, úgynevezett részvényesi jog gyakorlója határozatot bocsát ki. Na, ez kötelező az ÁPV Rt.-re.

Nem értem, mi a probléma. Van egy kormányhatározat, amelyik azt mondja, hogy nyílt, egyfordulós pályázat, határidő: azonnal. Felhívja a pénzügyminisztert, hogy intézkedjen, határidő: azonnal. Mi kapunk egy rjgy-t, lebonyolítjuk a pályázatot, lezárult. Az a kormányhatározat teljesítve van. A privatizációs pályázat tapasztalatai alapján javaslattal élünk, hogy milyen pontokon kellene módosítani a kormányhatározatot; ez megtörténik.

Az ön olvasatában, elnök úr, ez ugyanaz a kormányhatározat. Ez egy másik kormányhatározattal módosított eredeti kormányhatározat. Hogy ez most egy vagy kettő – nekem a filozófia egy picit mást jelent. Én meg szoktam állni az egynél.

ELNÖK: Jó, ez akkor döntetlen – akkor majd eldöntjük. Parancsoljon!

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Utána van egy privatizációs törvény, ami megadja ezt a lehetőséget, hogy nyilvánvalóan nem a kormány háta mögött lefolytatunk két eljárást, amit egy kormányhatározattal jóváhagynak. Mi a probléma? Hogy nem teljesítettük a kormányhatározatot? Hát ha ez volna a probléma, az az akkori miniszterelnök meg az akkori pénzügyminiszter közti probléma. Ha mi a kiadott rjgy-t nem teljesítettük volna vagy eltérünk tőle, vagy a részvényesi jogok gyakorlója háta mögött, sunyi módon lefolytatunk egy nyílt privatizációs eljárást, akkor az egy probléma az ÁPV Rt. igazgatósága meg az akkori pénzügyminiszter vonatkozásában, és lehet, hogy az ÁPV Rt. akkori vezérigazgatója is szorul. De nem ez történt. Végig kormányzati egyeztetéssel zajlott ez a folyamat, amit utána, megismétlem, a 2016/2007-es kormányhatározat jóváhagyott, az egész folyamatot és a konstrukciót is.

ELNÖK: Somkuti úr, még egyszer mondom, ez döntetlen, és ebben nem is kívánok állást foglalni. Ez ugyanolyan nagy különbség, mint hogy lehet-e valaki egyszerre eladó és vevő ugyanabban az ügyletben. Ezt meg lehet magyarázni úgy is, hogy lehet, meg úgy is, hogy nem lehet. Tehát ennek különösebb jelentősége nincs. Ezt majd a vizsgálóbizottság a végén el fogja dönteni, hogy ebben kinek van igaza.

Költő Magdolnának adom meg a szót. Parancsoljon!

KÖLTŐ MAGDOLNA, az AirBridge Zrt. volt tulajdonosa: Köszönöm szépen. Volner képviselő úr is ugyanezt a problémát elemezte kicsit hosszabban. Ezzel kapcsolatban szeretném leszögezni és pontosítani a dátumokat.

2005 januárjában kaptam a felkérést az AirBridge-ben való részvételre. Egy hónapon belül meghoztam azt a döntést, amire itt többen utaltak, hogy vajon melyik pályán focirozom. Ezzel gyakorlatilag egy időben lemondtam a Malév igazgatóságában viselt tisztségemről. Mindez egy hónapon belül. Ehhez képest két év telik el, mire a privatizáció egy szerződés-aláírással megtörténik és lezárul. Én azt hiszem, hogy az idő ebben az értelemben sokat

segített azon, hogy ahogy Somkuti úr mondta, a végül érvényes és sikeres pályázat során egyetlen, a pályázatát beadó, de nem nyert résztvevő sem kifogásolta meg az én szerepvállalásomat az AirBridge Zrt.-ben.

S ha már nálam a szó, a mai program elején önök által fölített kérdésre szeretnék ismét visszatérni. Többen érdeklődtek Somkuti úrtól, mit tud arról, vajon hogyan kerülhetett Költő Magdolna a Malév tisztségviselői közé. Miután Somkuti úr is többször megismételte a korábban általa már elmondottakat, én is ezt tenném, és megismétlem azt, amit az előző ülésükön már elmondtam. 2002-ben az ÁPV Rt. HR-részlegének felkérésére lettem a Malév felügyelőbizottságának a tagja. Ahogy szintén elmondtam, ezt a fajta jelölést én azzal érdemeltem ki, hogy egyrészt egy közgazdasági egyetemi diplomával rendelkező, tizenéves banki, vállalatfinanszírozási vezetői gyakorlatot szerzett, sikeres vállalkozói háttérrel rendelkező, három idegen nyelven beszélő, tárgyaló személyként, én azt gondolom, senkinek semmilyen rossz gondolata nem lehetett a tekintetben, hogy vajon meg fogok-e felelni annak a feladatnak, amit a Malév fb-tagsága rám hárított. Különösen furcsa az ilyen irányú kutakodásuk akkor, amikor manapság már ott tartunk, hogy valaki miniszter asszony lehet anélkül, hogy diplomát szerzett volna. Ha ő meg tud felelni a vele szemben támasztott elvárásoknak, akkor azt hiszem, nekem sem kellett túlzott önbizalom ahhoz, hogy úgy lássam 2002-ben, hogy meg fogok felelni a kihívásoknak. Én azt hiszem, ez így történt.

Köszönöm.

ELNÖK: Bertha Szilvia képviselő asszony!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr; hamarosan el kell mennem, a plenáris ülésen napirendem van, ezért most két kérdést tennék föl, mind a kettőt Somkuti úrnak.

Az egyik az, hogy az említett üzleti modell kidolgozását ki végezte, és van-e tudomása arról, hogy hasonló üzleti modellt alkalmaztak-e valahol; arra gondolok, ugye, hogy privatizált cégnél.

A másik kérdés pedig, hogy átnézte-e valaki a hitelszerződést az AirBridge Kft. és a VEB bank között. Ugyanis a szerződés egyik melléklete az a garanciaforma, amelyet a Malév Zrt.-nek kellett nyújtania a VEB banknak ennek a 102 millió euró hitelnek a visszafizetésére; mindjárt tudom mondani, hogy hol van pontosan. Erről állítja mindenki azt, hogy ez teljesen jogellenesen született meg.

Ez a két kérdésem lenne részemről zárásként.

SOMKUTI ISTVÁN, az ÁPV Zrt. volt vezérigazgató-helyettese: Képviselő asszony, az üzleti modellt nem igazán értem, hogy mire gondol. A privatizáció során alkalmazott konstrukcióra, vagy pedig arra, amit az AirBridge szeretett volna megvalósítani a Malévnél? *(Bertha Szilvia: A privatizációra.)*

Nem tipikus, azt gondolom. Ilyenfajta konstrukciót lehetőség szerint igyekszünk kerülni, de olyanfajta probléma is szerencsére viszonylag ritkán fordult elő, hogy egy ennyire eladósodott cégnél ekkora mértékben állami készfizető kezességi garanciával lévő hitel legyen. Én azt gondolom egyébként, hogy a privatizációnak vagy a privatizáció sikertelenségének az egyik legjelentősebb tényezője ez volt. Tehát a kezdet kezdetén a sokat hivatkozott kormányhatározat végig arról szólt, hogy az állami kitettséget csökkentsük. Az eredeti kormányhatározat kifejezetten arról szólt, hogy a vevőnek vállalnia kell, hogy ebből a fajta kötöttségből, kötelezettségből az államot kiengedi. Senki nem akarta ezt bevállalni. Ezen valamilyen mértékben enyhíteni kellett, de továbbra is ez volt a legfontosabb szempont, hogy ha privatizációra kerül a sor, akkor egy: a Malév működőképességét biztosító tőke kerüljön a cégbe; kettő: az állami készfizető kezesség lehetőség szerint szűnjön meg vagy csökkenjen a

lehető legnagyobb mértékben. A privatizáció kudarca, azt gondolom, az volt, hogy senki nem akarta, és azt gondolom, nagyon nehéz olyan befektetőt találni, aki a múltban felhalmozódott ilyen mértékű adóssággal átvesz egy céget. És azt gondolom, a negyedik privatizációs próbálkozáskor mindenki számára világos lehetett, hogy itt valamilyen kompromisszumos megoldás születhet csak, ami értelemszerűen jelentős kockázatokat rejt magában. A fejlemények ezt igazolták, sajnálatos módon. Hogy mit lehetett volna ehelyett tenni 2006-2007-ben, vagy hogy milyen magatartást kellett volna tanúsítani akkor, amikor a szerződés nemteljesítése egyáltalán fölmerült, erről természetesen lehet vitatkozni, és különféle szakmai meggyőződések lehetnek. Én nem is ezt a részét vitatom. Én azt vitatom, hogy most hagyjuk már azt, hogy nekem mi a véleményem erről! Ami nekem erről a véleményem volt vagy lehetőségem volt, az ott van benne az iratokban és a hangfelvételeken.

A másik dolog a hitelszerződés. A hitelszerződést nem vizsgáltuk, nem is vizsgálhattuk: az az AirBridge mint privatizációs vevő és az öt finanszírozó bank közötti szerződés. Mi azt vizsgáltuk, hogy a pályázatban ígért vállalatoknak milyen pénzügyi fedezete van. Én ezt a múltkori alkalommal elmondtam, hogy a hitelígérvénnyel szemben előnyben részesítettük a tőkeemelésre vonatkozóan a pénzügyi letétet, amely egy abszolút biztosíték, és előnyben részesítettük a bankgaranciát. Azt, hogy egyébként a vevő miből finanszíroz és milyen szerződéses feltételekkel, nem vizsgáltuk, nem is vizsgálhattuk.

A viszontgaranciára vonatkozóan pedig azt gondolom, egyező az álláspontunk: amikor ez a tudomásunkra jutott, és most ezen nem az ÁPV-t vagy az MNV-t értem, hanem az akkori kormányzati oldalt, akkor megtette a feljelentést.

Szavazás a következő ülésen meghallgatandó személyekről

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Az indulófélben levő Bertha Szilviához:)* Mielőtt Bácskai képviselő úr az utolsó kérdést felteszi, ne menjen még el a képviselő asszony, mert akkor határozatképtelenek leszünk, és egyetlen dologban döntenünk kell. Ez pedig az, hogy akkor a következő ülésre nagy tisztelettel meghívjuk Szabó András urat újra, Leonov Pétert, Jakab Ágostont, dr. Burai-Kovács Jánost, Simor András urat, és teszünk egy halvány pasztellszínű kísérletet Borisz Abramovics meghívására, aztán majd meglátjuk, hogy eljön vagy nem jön.

Igen, tessék, képviselő asszony!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Egy napirendi javaslatom lenne: szeretném, ha napirendre vennék a szakértők kérdését.

ELNÖK: Jó, a következő ülésen. *(Bertha Szilvia: Igen.)* Jó.

Kérdezem, ki az, aki ezt a javaslatot elfogadja. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, a bizottság ezt egyhangúlag elfogadta.

Az utolsó kérdés: Bácskai képviselő úr, parancsoljon!

További hozzászólások

DR. BÁCSKAI JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Költő Magdolnától mint a Resonator Kft. pénzügyi igazgatójától is kérdezem, hogy egyetért-e Szabó András azon mondatával, miszerint a Resonator Kft.-nek a Malév 2007-es privatizációjában semmilyen szerepe nem volt. Ez onnantól kezdve érdekes, hogy a szindikátusi szerződést az AirBridge-dzsel a Resonator Kft. milyen időtartamra kötötte, meddig szólt ez a szerződés. S ehhez kapcsolódik részben a másik kérdés, hogy milyen megállapodás alapján lett ön az AirBridge tulajdonosa.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

KÖLTŐ MAGDOLNA, az AirBridge Zrt. volt tulajdonosa: A második kérdéssel kezdve: az AirBridge alapító okiratának aláírásával. Az AirBridge alapító okirata a legfőbb dokumentum, amely a tulajdonosok együttműködését szabályozta a társaság céljainak megvalósítása tekintetében.

Az első kérdésére kitérve: valóban a Resonator pénzügyi igazgatójaként tudok válaszolni a kérdésre. A Resonator az AirBridge-dzsel és annak tulajdonosaival a 2005-ös harmadik privatizációs kiírás kapcsán kötötte a szindikátusi megállapodást. És ahogy Szabó úr az üzenetében jelezte, a megállapodás annak érdekében született, hogy az AirBridge nyertessége esetén a felek együttműködését és a kölcsönösen nyújtott szolgáltatásoknak a körét tisztázza. Miután a privatizáció sikertelen lett, ezért a megállapodásban rögzített pontok elvesztették aktualitásukat, és a felek ezt követően a szerződést megszűntnek tekintették.

DR. BÁCSKAI JÁNOS (Fidesz): Csak annyi kiegészítő kérdés, hogy ezek után eléggé érdekes, hogy mégis önt választották tulajdonosnak egy ilyen sikertelen folyamatban. Ez megjegyzés is egyben; ha válaszol rá, akkor köszönöm.

KÖLTŐ MAGDOLNA, az AirBridge Zrt. volt tulajdonosa: Az időrendet felcseréli, képviselő úr. Én 2005 februárjában lettem AirBridge-tulajdonos, léptem be a társaság alapító részvényesei körébe. Ez a pályázat, amelyről szó van, ezt követően, 2005 tavaszán került kiírásra, az együttműködési megállapodást júliusban pedig éppen azért kötjük, mert én az AirBridge-ben tulajdonos vagyok, és behozom a Resonator mint a pályázat előkészítésében segítő szervezetet. Miután a pályázat sikertelen lett, ezért, hogy úgy mondjam, a közreműködővel sem dolgozott a továbbiakban együtt az AirBridge.

DR. BÁCSKAI JÁNOS (Fidesz): Köszönöm.

ELNÖK: Én is tisztelettel köszönöm a mai megjelenésüket. Azt hiszem, nem fogjuk már önöket zavarni még egyszer, legalábbis remélem.

Hogy mikor lesz a következő ülés, nem tudom megmondani, de igyekszünk, hogy minél előbb legyen.

Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 45 perc)

Dr. Varga István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea